

eller Administrationen i dens Helhed. Der-
 som dette skulde vise sig at være Tilfældet, saa
 maatte der jo gøres et stort Ansvar gjældende
 mod vedkommende Administrations Medlemmer,
 hvis man skulde være sikret mod en Gjentagelse
 af noget Saadant for Fremtiden. Seg tænker
 herved ikke paa, at der skulde ske en Undersøgelse
 af, hvorledes Stændretten har dømt, eller hvor-
 ledes Øvrigheden har handlet derovre. Naar den
 ærede Ordfører sagde, at han troede, at Stænd-
 retten havde handlet for strengt og for haardt
 derovre, saa deler jeg ikke hans Betragtning i
 dette Spørgsmaal. Ved at læse Stændrettens
 Domme har jeg faaet det Indtryk, at hvert eneste
 af de Individuer, som ere blevene dømt til Døden,
 vare de Værste af Dyrerne; det var dem, som
 vare skyldige i Mord og Brand, og jeg tror ikke,
 det kan negtes, at, naar det efter et Dyrer lykkes
 at faae fat paa de værste Dyrere og at faae
 konstateret, at det er dem, som have gjort sig
 skyldige i de nævnte Forbrydelser, saa bør der
 statures et Exempel. Det gaar ikke an, at man
 hengiver sig der til en Allebrødsblødhjertethed,
 om jeg saa maa sige; thi vi maa huske paa, at
 Fremtiden kunde føre noget Lignende med sig,
 naar der ikke var statureret Exempler til Advarsel.
 Naar jeg ønsker en Kommission, vil jeg sige, at
 jeg forlanger den ikke til Undersøgelse af, hvad
 der vedrører selve Dyreret, Undertrykkelsen af det
 og Afstraffelsen af det. Der tror jeg egentlig,
 at Autoriteterne paa vore vestindiske Besiddelser
 have handlet med Omsigt og med Energi, idet de
 jo naaede at undertrykke Dyrerne. At der bag-
 efter skete noget Saadant som, at f. Ex. Flem-
 ming har begaaet et Mord, bliver noget ganske
 Andet, og have Autoriteterne overser ham viist
 en Svaghed ved at lade ham komme ud mod
 Kaution, saa er det et Forhold, som bør under-
 søges; hvis dette Forhold ikke bliver tilstrækkelig
 opklaret, maa man jo derved tabe Troen paa
 Sætsikkerheden paa de vestindiske Øer. Seg ser
 ikke, at en saadan sammenfat Kommission
 paa nogensomhelst Maade kan komme ind paa en
 Undersøgelse af de administrative Misgreb, som
 kunde være begaaede forud for Dyreret, og som
 kunde ligge til Grund for dette. Mæltallet vil
 jo ogsaa vide, at den høitærede Finanzminister
 gaar ud fra, at Alt, hvad der ligger forud for
 dette, hører Fortiden til og bør ikke være Gjen-
 stand for Undersøgelse, og har jeg forstaaet det
 andet Mindretal ret, har det den samme Tanke.
 Selvsjælgelig tør Mæltallet ikke tænke paa, at en
 saadan Undersøgelse vil finde Sted, naar det læg-
 ges Værdighed i Hænderne paa en Kommission,
 der er valgt af Regjeringen, og Regjeringen ikke
 ønsker en saadan Undersøgelse. Seg har derfor
 tænkt mig denne Undersøgelse komme tilstede paa
 en anden Maade. Oprindeligt havde jeg tænkt
 mig, at den burde komme tilstede paa samme
 Maade, som blev foreslaaet af et Mindretal her

i Salen under Behandlingen af den vestindiske
 Sag i Efteraaret 1878, hvor man fra den Side,
 jeg hører til, antydede, at man ansaa det for rig-
 tigt, at Folkethinget udnævnte eet Medlem, Lands-
 thinget eet Medlem og Regjeringen eet Medlem
 til at undersøge de vestindiske Forhold. Denne
 Tanke har jeg tilbøls endnu, men den fandt ikke
 længere nogen Sympathi i Udvalget; de Med-
 lemmer, som tidligere havde frembaaret denne
 Tanke, støttede den ikke længere, og det kunde alt-
 saa ikke nytte for mig at fremsætte den som For-
 slag. — Som man vil se af Betænkningen, var
 det Resultat, jeg kom til, dette, at man for at
 faae en fylbig Undersøgelse maatte komme til
 Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission; men
 et Forslag om en saadans Nedsættelse kunde ikke
 høre sammen med dette Lovforslag. Der er alt-
 saa intet Forslag stillet, men jeg har forbeholdt
 mig her i Thinget at fremsætte et saadant Forslag.
 Seg vil naturligtvis lade dette Forbehold være af-
 hængigt af, hvorvidt der her i Thinget er Sym-
 pathi for at faae tilveiebragt en saadan Under-
 søgelse, som jeg anser for nødvendig, gennem en
 parlamentarisk Kommission. — Det foreliggende
 Lovforslag støttes jo af et Mindretal, der ikke øn-
 sker væsentlige Forandringer deri. Det paalægger
 Statskassen en Byrde, som af flere Grunde er
 unødvendig. Dels er det et altfor kostbart Ap-
 parat, og dels vil Hensigten med Lovforslaget,
 nemlig Ordenens Opretholdelse paa Øen, kunne
 naaes paa andre Maader end netop dem, der ere
 foreslaaede i Lovforslaget. Seg har antydet, at
 jeg fandt, at Koloniens Borgere selv maatte kunne
 holde Ordenen vedlige. Koloniallovens § 82 maa
 bringes i Anvendelse med Hensyn til dem, der
 maa dannes Politikorps, som de maa indtræde i,
 de maa selv sørge for Ordenens Opretholdelse.
 Den ærede Ordfører begyndte med at antyde min
 Stilling som en Yderlighed, der var modsat Gou-
 vernementets Stilling som en anden Yderlighed,
 idet GouVERNEMENTET har forlangt indtil 600,000
 Kr. aarlig. Seg skal sige den ærede Ordfører,
 at jeg slet ikke har lagt nogen Vægt paa, hvad
 GouVERNEMENTET har forlangt; thi naar GouVERNE-
 mentet kan gjøre sig skyldig i en saa utilgivelig
 Efterladenhed eller Forsømmelse, om jeg saa maa
 sige, at lade et saa vigtigt Punkt som Frederiks-
 sted være blottet for Alt Militær paa en Dag, da
 man vidste, at den misfornøiede Arbejderbefolkning
 vilde komme sammen i Frederikssted, paa en Tid,
 hvor man maatte frygte den mest vidtgaende
 Ordensforstyrrelse, naar GouVERNEMENTET kunde
 gjøre sig skyldig deri, kan jeg ikke tillægge dets
 Forslag mindste Betydning, thi det er da let be-
 grubeligt, at dette GouVERNEMENT ikke har klart
 Syn for, hvad der var Skyld i, at Dyreret ud-
 brød, nemlig at Skylden var dets egen, og
 ikke har Syn for, hvorledes Ordenen bil-
 ligt og mest hensigtsmæssig kan opretholdes.
 Seg har stillet dette Forslag frem om Oprettelsen